

Udenrigsministeren (P. Munch): Det Konventionsforslag, som her foreligger til Behandling, er Resultatet af den økonomiske Konference, der fandt Sted i Genève i Marts i Aar efter Indkaldelse af Folkeforbundet, og hvis Leder var Grev Moltke. Resultatet af Konferencen forelaa først lige før Slutningen af den danske Rigsdags Møder i Foraaret. Konventionsforslaget blev da forelagt i Folketinget, men Fristen var jo kort, og selv om de tre af Folketingets Partier var fuldt enige i Udvalget om, at man i og for sig godt kunde skride til Beslutning straks, gjorde man ikke Forslaget færdigt, fordi det fjerde Parti, det konservative Folkeparti, ønskede en yderligere Frist til at overveje, om det vilde slutte sig til Forslaget eller ikke. Og da Tiden virkelig var knapt tilmaalt, fandt de andre Partier og Ministeriet det rimeligt at tage Hensyn dertil, saaledes at den videre Behandling af Sagen udsattes til nu i Efteraaret.

Hovedindholdet af den sluttede Aftale er dette, at de Lande, der i væsentlig Grad bygger deres Toldpolitik paa Tarifaftaler, indtil den 1. April 1931 binder deres Handelstraktater saaledes, at de ikke er i Stand til at opsigde dem indenfor det paagældende Tidsrum, medens de andre Stater, som ikke fortrinsvis tager Tarifaftaler som Udgangspunkt for deres Politik, forpligter sig til ikke at ændre deres Beskyttelses-satser. Dertil maa føjes dette, at med Hensyn til de frie Satser, der bliver tilbage for hver af de to Grupper af Lande, for den sidste Gruppe altsaa Finanstoldsatserne, er Forholdet det, at man, i Tilfælde af at man paatænker Forhøjelser, er forpligtet til at give andre interesserede Stater Besked derom og give Adgang til en Forhandling. Saafremt saadanne Stater da føler sig brøstholdne ved de nye Beslutninger, gives der dem Adgang enten til Opsigelse overfor det enkelte Land eller til Tilbagetræden fra hele Konventionen. Dertil maa imidlertid føjes, at der ogsaa findes en „Kriseparagraf“ i Forslaget, beregnet paa ekstraordinære Forhold. Denne vil i visse Situationer kunne benyttes af Stater, som maatte anse det for fornødent.

Konventionen, der i Marts Maaned blev afsluttet og underskrevet af omkring ved en Snes Stater, traadte imidlertid foreløbig ikke i Kraft. Den har hidtil ikke været gældende for nogen Stat, idet den først skulde træde i Kraft, naar man havde set, hvor mange Stater der ratificerede inden den 1. November, da Fristen for Ratifikation udløber, og der dernæst var afholdt

en Konference mellem de ratificerende Stater, eventuelt med Deltagelse ogsaa af Stater, der kun havde underskrevet, men ikke ratificeret. Denne Konference er nu indkaldt til den 17. November, og de Stater, som har ratificeret eller inden den 1. November ratificerer, vil da ikke dermed være bundet; det bliver de først, naar man paa den forestaaende Konference enes om, at der foreligger tilstrækkeligt Grundlag for at sætte Traktaten i Kraft. Hvorledes det dér vil stille sig, kan ikke paa Forhaand siges, lige saa lidt som det vides, hvilke Betingelser der vil blive stillet, eller hvilke Betingelser det for det enkelte Land vil være rigtigt at stille, for at det paagældende Land skal kunne anbefale saadan Ikrafttræden.

Det var Tanken under Forhandlingerne i Genève, at Staterne i den mellemliggende Tid skulde handle i Overensstemmelse med det Grundsyn og Formaal, der er nedlagt i selve Konventionen, Ønsket om at lette den frie Omsætning mellem Folkene. Det kan imidlertid ikke siges, at dette i en paafaldende Grad har været Tilfældet. Den Sommer, der nu er gaaet, har været en Sommer med en økonomisk Krise, der i en Række Lande har taget en saa skarp Karakter og virket saa stærkt paa Sindene, at man i adskillige Stater har grebet til en Række Toldforhøjelser som formentlige Lindringsmidler overfor de Vanskeligheder, man stod overfor, eller i hvert Fald som Trøst for det ene eller det andet af de ramte Erhverv. Resultatet er da blevet, at af de Stater, som har undertegnet, har omtrent Halvparten i den mellemliggende Tid foretaget den ene eller den anden Art af Toldforhøjelser. Disse Toldforhøjelser har været af meget forskelligt Omfang og Betydning. Adskillige af dem, ja, mange af dem, har været af vidtrækkende Betydning og har mest taget Sigte paa den Krise, der forefindes med Hensyn til Afsætningen af Kornprodukter. Mellem de Toldforhøjelser, der har fundet Sted, er der ogsaa nogle, der direkte berører danske Interesser, men det kan dog ikke siges at være stærkt. Gennemførelsen af de Toldforhøjelser, der særlig har paavirket danske Forhold, særlig har sat Sindene i Bevægelse herhjemme, de tyske Toldforhøjelser, ligger forud for de Begivenheder, som fandt Sted i Marts i Aar. Enkelte andre Toldforhøjelser er der forekommet af ikke helt ringe Betydning for os, men dog ingen, som i væsentlig Grad har paavirket vore Forhold direkte eller fremkaldt særlig Bevægelse her hos os.

Man kan spørge, i hvilket Omfang der er Udsigt til en Ratifikation af denne Konven-